การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ
Development of Muaythai Professional Camp Management Model

วัฒนา โคตรสมบัติ
นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามวยไทยศึกษา
วิทยาลัยมวยไทยศึกษาและการแพทย์แผนไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
E-mail: watana55555@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ และ 2) ตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี กลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมเชิงปริมาณ ได้แก่ หัวหน้าค่ายมวย ผู้ฝึกสอน และนักมวย จำนวน 10 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง และหัวหน้าค่ายมวยที่จดทะเบียนกับสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย จำนวน 364 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ กลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 13 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .93 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัย พบว่า

1. รูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 23 ตัวบ่งชี้ กล่าวคือ องค์ประกอบที่ 1 คือ ด้านการวางแผน โดยมีค่าความผันแปรเท่ากับ 1.55 ประกอบด้วย 8 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การวิเคราะห์สถานการณ์ วิสัยทัศน์ พันธกิจ กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย การวางแผนกลยุทธ์ กำหนดแผนงาน การปฏิบัติตามแผน การประเมินผล องค์ประกอบที่ 2 คือ ด้านการดำเนินการ มีค่าความผันแปรเท่ากับ 1.12 โดยมี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ ชี้แจงการปฏิบัติงานตามแผนการบริหารจัดการ จัดทำปฏิทินปฏิบัติงานการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ มีการประชุมในการกำหนดขั้นตอนวิธีทำงาน ยึดหลักการดำเนินการใช้คนให้ตรงกับงาน ลงมือทำตามขั้นตอนที่กำหนด มอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบแก้ไขปัญหาอย่างชัดเจน องค์ประกอบที่ 3 คือ ด้านการจัดองค์การ มีค่าความผันแปรเท่ากับ 1.07 มี 7 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การออกแบบโครงสร้างองค์การตามหน้าที่ การจัดบุคคลเข้าทำงาน การสั่งการหรืออำนวยการ การบังคับบัญชา การประสานงาน การติดต่อสื่อสาร การประชาสัมพันธ์ องค์ประกอบที่ 4 คือ ด้านการโน้มนำ โดยค่าความผันแปรเท่ากับ 1.04 มี 2 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ การจูงใจ ภาวะผู้นำและองค์ประกอบที่ 5 ด้านการควบคุม ค่าความผันแปรเท่ากับ 1.03 มี 3 ตัวบ่งชี้ ได้แก่ กำหนด

มาตรฐาน วัดผลงานการดำเนินงาน การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับมาตรฐานทั้ง 5 องค์ประกอบ พบว่า มีค่าร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 65.68

2. การตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพโดยการลงฉันทามติของผู้ทรงคุณวุฒิ มีข้อเสนอแนะคือ ด้านการวางแผน ให้จัดทำเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ค่ายมวยไทยอาชีพ ด้านการดำเนินการ ผู้ฝึกสอนควรมีความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว ด้านการจัดองค์การ มีรูปแบบการจัดโครงสร้างของค่ายมวยไทยอาชีพ มีความยืดหยุ่นให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง ด้านการโน้มนำ ให้การดูแล รางวัล และค่าตอบแทนนักมวยหลังการชก และด้านการควบคุม มีการควบคุมดูแลการฝึกซ้อมที่เหมาะสมและปลอดภัย

คำสำคัญ : ค่ายมวยไทยอาชีพ/ รูปแบบการบริหารจัดการ

Abstract

The purposes of this research were 1) to develop Muaythai professional camp management model and 2) to approve Muaythai professional camp management model. This research used a mixed method. Samples used in quantitative research were 10 of the managers of Muaythai professional camp, trainers by purposive sampling and fighters 364 of the managers of Muaythai camp who were registers of Thailand Sport Authority by stratified random sampling. Samples used in qualitativeresearch were 13 of experts by purposive sampling. Instruments used in the research were a structured interview and a five rating scale questionnaire with reliability .93. Statistics used to analysis the data were percentage,mean, standard deviation and content analysis.

The results of the research were as follow :

1. There were 5 configurations with 23 indicators of Muaythai professional camp management model 1) Planning; the variance was 1.55 (8 indicators; situation analysis, vision, mission, objective and target 2) Doing; the variance was 1.12 (3 indicators; explanation planning management and Performance calendar 3) Organizing; the variance was 1.07 (7 indicators; organization chart, staffing, leading or directing, coordinating, communicating and public relation 4) Leading; the variance was 1.04 (2 indicators; Motivating , Leading) 5) Controlling; the variance was 1.03 (3 indicators; standardization, evaluation and checking).

In compare with the standardize of 5 configurations, the collective of variance was 65.68.

2. The investigation of approve Muaythai professional camp management model by consensus of experts. There is a suggestion the planning to prepare a camp site releases Muaythai professional camp. The action coaches should be knowledgeable in the science of motion. The organization a model for the structure of Muaythai professional camp management is flexible to keep pace with change. The Bend care award and compensation boxer after a fight and controlling with proper training, supervision and safety.

Keywords : Muaythai professional camp/Management model

บทนำ

การพัฒนากีฬามวยไทยให้มีความเข้มแข็งในการเป็นกีฬาอาชีพและเป็นกีฬาเอกลักษณ์ของชาติที่เป็นที่นิยมอย่างแพร่หลาย เป็นสิ่งที่การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาได้ให้ความตระหนักถึงความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง โดยได้กำหนดไว้เป็นส่วนหนึ่งในแผนยุทธศาสตร์หลักในการพัฒนากีฬาอาชีพถึง 3 แผน คือ ได้กำหนดเป็นกลยุทธ์ในแผนพัฒนากีฬาอาชีพของการกีฬาแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555 - 2559 กำหนดไว้เป็นกลยุทธ์หลักที่สำคัญในแผนยุทธศาสตร์กีฬาอาชีพแห่งชาติ พ.ศ. 2555 - 2559 และยังกำหนดเป็นแผนเฉพาะภายใต้แผนยุทธศาสตร์มวยไทยแห่งชาติ พ.ศ. 2555 – 2558 ซึ่งทั้ง 3 แผนดังกล่าวต่างให้ความสำคัญที่เหมือนกัน คือ การพัฒนาค่ายมวยสู่มาตรฐานเป็นองค์กรกีฬาอาชีพตามเกณฑ์ของการกีฬาแห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการควบคุม กำกับส่งเสริม สนับสนุนมวยไทยอาชีพจึงได้แปลงยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องข้างต้นสู่การปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุในเป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์ตามที่กำหนดไว้ (สำนักงานคณะกรรมการกีฬา ฝ่ายกีฬาอาชีพและกีฬามวย. ม.ป.ป., หน้า 1)

จากการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวย ด้านปัจจัยที่ส่งผลกระทบหลัก และสำคัญต่อการพัฒนากีฬามวยไทย พบว่า ค่ายมวยเป็นองค์ประกอบพื้นฐานหลักที่สำคัญอย่างยิ่งซึ่งนอกจากการมีบทบาทในการสร้าง และผลิตนักมวยแล้ว ค่ายมวยยังเป็นแหล่งรวมกำลังคนทางกีฬามวย สร้างงาน สร้างรายได้ เป็นแหล่งเผยแพร่ อนุรักษ์มวยไทย และเป็นต้นน้ำที่สำคัญของการสร้างกีฬามวยให้ยั่งยืน อีกทั้งเป็นแหล่งพัฒนาเยาวชนห่างไกลจากยาเสพติด มีการนำกีฬามวยไทยมาใช้เป็นกิจกรรมในการสร้างเสริมสุขภาพ ถ้ามีมาตรฐานในการจัดการที่ดีย่อมทำให้

คุณค่าที่จะเกิดจากการมีค่ายมวยในชุมชน นำไปสู่ส่วนหนึ่งในการสร้างสังคมให้อยู่ดีมีสุขด้วยกิจกรรมมวยไทย แต่สภาพการณ์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบันคือ การขาดมาตรฐานในการบริหารจัดการค่ายมวยที่เป็นระบบ ที่ผ่านมาการทำค่ายมวยมักจะเกิดจากใจรักของหัวหน้าค่ายมวยเป็นสำคัญ แต่เมื่อมีพลวัตรแห่งการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจสังคม รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงของสภาวการณ์ของวงการมวยที่มีความเป็นธุรกิจมากขึ้น ทำให้ค่ายมวยขนาดเล็กในชุมชนค่ายมวยที่มีทุนรอนไม่เพียงพอต่างล้มหายไปพอสมควร ที่เหลือก็มีภาวะหนี้สิน ทำให้การพัฒนาสมรรถนะนักมวยหรือการเผยแพร่อนุรักษ์ทำได้ไม่เต็มที่เท่าที่ควรจะเป็น (สำนักงานคณะกรรมการกีฬา ฝ่ายกีฬาอาชีพและกีฬามวย. ม.ป.ป., หน้า 1)

การบริหารจัดการค่ายมวยที่ผ่านมาและเป็นอยู่ในปัจจุบันมีปัญหาที่สำคัญ และมีความท้าทายในการพัฒนากีฬามวยไทยให้ดำรงคงอยู่อย่างยั่งยืนในอนาคตหลากหลายประเด็นคือ การไม่มีระบบการบริหารจัดการที่ดีของค่ายมวย เคยถือปฏิบัติอย่างไรมาก่อนหน้านั้นก็ยังคงปฏิบัติกันสืบต่อไป การจัดการไม่สามารถปรับตัวให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของสภาพการณ์ในปัจจุบัน ไม่สามารถพัฒนาได้ตามยุคสมัย และความเปลี่ยนแปลงด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองอย่างเหมาะสม การพัฒนาการดำเนินการของค่ายมวยยังไม่มีความเข้มแข็งทางด้านการเงิน หลายค่ายมวยที่ต้องล้มเลิกไปเพราะไม่มีทุน ขาดผู้ให้การสนับสนุน ไม่มีระบบการจัดการธุรกิจและสิทธิประโยชน์ที่ดีพอ ขาดระบบการควบคุมการดำเนินงานของค่ายมวย การไม่มีระเบียบปฏิบัติ ขาดมาตรฐานในการบริหารของค่ายมวยไทย ทำให้การพัฒนาค่ายมวยไทยไม่มีทิศทางแต่การเติบโตของค่ายมวยไทยในต่างประเทศมีแนวโน้มที่จะได้รับความนิยมมากยิ่งขึ้นทำให้การจัดการการอนุรักษ์ไว้ซึ่งสิ่งที่ดีงามของมวยไทย ระบบการบริหารจัดการที่ดีจะเป็นแนวทางในการพัฒนาค่ายมวยไทยให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทั้งโลกเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง

ค่ายมวยเป็นองค์กรหนึ่งที่จำเป็นจะต้องได้รับการบริหารจัดการที่ดี ดังมาตรา 46 ของพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ที่ได้ระบุไว้ว่า หัวหน้าค่ายมวยต้องจัดการค่ายมวยให้มีมาตรฐาน และจัดให้มีสวัสดิการแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในค่ายมวยที่ตนเองเป็นผู้รับผิดชอบตามระเบียบที่คณะกรรมการกีฬามวยกำหนด ดังรายละเอียดในระเบียบว่าด้วยมาตรฐานและสวัสดิการค่ายมวย พ.ศ. 2543 เพื่อให้การบริหาร และการจัดการค่ายมวยมีมาตรฐานและมีการจัดสวัสดิการให้แก่นักมวย ผู้ฝึกสอน และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องได้รับสวัสดิการอย่างเหมาะสม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 (5) และมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542คณะกรรมการกีฬามวย จึงออกระเบียบกำหนดให้หัวหน้าค่ายมวยบริหารจัดการค่ายมวยให้มีมาตรฐานและจัดให้มีสวัสดิการแก่นักมวย ผู้ฝึกสอน และบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องกับค่ายมวยไว้ (สำนักงานคณะกรรมการกีฬา พ.ศ. 2542, การกีฬาแห่งประเทศไทย. 2555, หน้า 143) จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของค่ายมวยไทยอาชีพและจากการสัมภาษณ์

เชิงลึกของหัวหน้าค่ายมวย ผู้ฝึกสอนมวย และนักมวย จำนวน 10 คน ประกอบไปด้วย หัวหน้าค่ายมวย จำนวน 6 คน คือ นายอนันท์ จันทร์ติ๊บ หัวหน้าค่ายมวยแก้วสัมฤทธิ์ นายฐากูร ผ่องสุภา หัวหน้าค่ายมวยศศิประภายิมส์ ร.ท.วิชัย ราชานนท์ หัวหน้าค่ายมวยราชานนท์ นายประชา วุฒิโสภากร หัวหน้าค่ายมวยลูกพระบาท นายประมุข โรจนตัณฑ์ หัวหน้าค่ายมวย ป.ประมุข และนายบุญมี แผ้วพลสง หัวหน้าค่ายมวยศิษย์บุญมี ผู้ฝึกสอนมวยไทยอาชีพ จำนวน 2 คน คือ นายปัญญา ยศตะโคตร ค่ายมวยอีมิเน้นแอร์ และผศ.ประยุทธ วงศ์ปรเมษฐ ค่ายมวยสถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตชัยภูมิ และนักมวย จำนวน 2 คน คือ นายบัวขาว บัญชาเมฆ และนายอองตวน ปิโต จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและการสัมภาษณ์เชิงลึก ผู้วิจัยได้สรุปประเด็นและปัญหาในการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ ดังนี้ ปัญหาการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ มีปัญหาในการบริหารและการจัดการ ได้แก่ การขาดงบประมาณ การขาดสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการฝึกซ้อม และการแข่งขันกีฬามวยไทยอาชีพ การขาดแคลนบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญด้านการบริหารจัดการ ทำให้ไม่สามารถบริหารจัดการให้บรรลุเป้าหมายของค่ายมวยไทยอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้หน้าที่ทางการบริหารจัดการก็ยังมีปัญหาเช่นเดียวกัน เช่น การวางแผน การจัดองค์การ การจูงใจ การควบคุม

ผู้วิจัยจึงถือเป็นเหตุผลสำคัญที่จะทำการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ อันจะเป็นแนวทางในการนำรูปแบบไปพัฒนาการบริหารจัดการในค่ายมวยไทยอาชีพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ
2. เพื่อตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ

ขอบเขตของการวิจัย

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา คือ รูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ มี 9 องค์ประกอบ ดังนี้

2.1 ตัวแปรด้านการวางแผน (Planning)
2.2 ตัวแปรด้านการดำเนินการ การปฏิบัติ (Doing)
2.3 ตัวแปรด้านการจัดองค์การ (Organizing)
2.4 ตัวแปรด้านการโน้มนำ (Leading)
2.5 ตัวแปรด้านการควบคุม (Controlling)
2.6 ตัวแปรด้านการตรวจสอบ (Checking)
2.7 ตัวแปรด้านการปรับปรุง (Acting)

2.8 ตัวแปรด้านงบประมาณ (Budgeting)

2.9 ตัวแปรด้านการจัดทำรายงาน (Reporting)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ผู้ให้ข้อมูลหลักในการศึกษาเชิงคุณภาพ ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ และ/หรือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 10 คน โดยผู้วิจัยกำหนดผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1) เป็นนักมวยไทยอาชีพ จำนวน 2 คน

2) เป็นหัวหน้าค่ายมวยที่จดทะเบียนกับนายทะเบียนของสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยตามพระราชบัญญัติกีฬามวยพ.ศ. 2542 จำนวน 6 คน

3) เป็นผู้ฝึกสอนมวยไทยอาชีพที่จดทะเบียนกับนายทะเบียนของสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พุทธศักราช 2542 จำนวน 2 คน

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ หัวหน้าค่ายมวยไทยอาชีพจำนวน 3,975 คนที่จดทะเบียนกับนายทะเบียนของสำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยตามพระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ตามมาตรา 32 (สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยการกีฬาแห่งประเทศไทย. 2546, หน้า 9) เลือกกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของทาโร่ ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 364 คน สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ค่ายมวยตามภาคต่าง ๆ

3. การวิจัยเชิงคุณภาพ ในขั้นตอนที่ 4 กลุ่มตัวอย่างในการสนทนากลุ่ม (Focus group) ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 13 คน โดยเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive selection sampling method)

4. ขอบเขตวิธีวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิจัยเชิงคุณภาพเป็นการวิจัยเอกสาร (Documentary research) เป็นการวิเคราะห์เอกสารและศึกษาสภาพปัญหาในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดรูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ

ขั้นตอนที่ 2 การวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการร่างรูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ

ขั้นตอนที่ 3 การวิจัยเชิงปริมาณ เป็นการจัดรูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพใช้วิธีวิจัยโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory factor analysis : EFA) เพื่อศึกษารูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ

ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบองค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ โดยผู้ทรงคุณวุฒิและ/หรือผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 13 คน โดยกระบวนการสนทนากลุ่ม (Focus group) เพื่อสรุปผลการตรวจสอบองค์ประกอบรูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการวิจัยในขั้นตอนที่ 1 คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง จำนวน 2 ตอน ได้แก่ สถานภาพและข้อมูลทั่วไป และสภาพการบริหารจัดการด้านมวยไทยอาชีพ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) เพื่อศึกษาข้อมูลเบื้องต้นเกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ ดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องและรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมากำหนดโครงสร้างของคำถาม ได้แก่

1.1 พระราชบัญญัติกีฬามวย พ.ศ. 2542 ฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม ครั้งที่ 6

1.2 แผนยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติงานการพัฒนากีฬามวยไทยอาชีพ ระยะ 4 ปี (พ.ศ. 2554-2557) การกีฬาแห่งประเทศไทยกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1.3 แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการมวยไทยอาชีพ ปี 2553 การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1.4 แผนยุทธศาสตร์สร้างกีฬาไทยสู่ความเป็นเลิศ พ.ศ. 2553–2559 การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1.5 แผนยุทธศาสตร์พัฒนามวยไทยสู่ระดับสากล ปี 2546 คณะกรรมาธิการการกีฬาสภาผู้แทนราษฎร

1.6 เอกสารประกอบการประชุมสัมมนา เรื่อง การบริหารจัดการและฟื้นฟูกีฬามวยไทยให้เป็นระบบ

1.7 คู่มือการบริหารค่ายมวยอาชีพ สำนักงานคณะกรรมการกีฬา ฝ่ายกีฬาอาชีพและกีฬามวย การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1.8 เกณฑ์มาตรฐานค่ายมวยไทยอาชีพ สำนักงานคณะกรรมการกีฬา ฝ่ายกีฬาอาชีพและกีฬามวย การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

1.9 หลักการและทฤษฎีการบริหารจัดการองค์การและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. กำหนดโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์และสำนวนภาษาของข้อคำถามเพื่อตรวจสอบความถูกต้องด้านการใช้ภาษา

3. สร้างเครื่องมือนำมาปรับปรุงและแก้ไข

4. เสนอผู้เชี่ยวชาญ นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง จำนวน 5 ท่าน พิจารณาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC, Index of item objective congruence) แล้วนำมาพิจารณาปรับปรุงแก้ไขความถูกต้อง ความชัดเจน และความเหมาะสมในเนื้อหา ได้ค่าดัชนีความ

สอดคล้องเท่ากับ .08–1.00 หลังจากนั้นนำแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth interview) ไปปรับปรุงให้เกิดความสมบูรณ์ก่อนนำไปทดลองใช้จริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยนำแบบสัมภาษณ์ไปสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมสัมภาษณ์

1.1 เตรียมแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

1.2 เตรียมสถานที่ อุปกรณ์ เครื่องมือในการบันทึกการสัมภาษณ์ กล้องถ่ายรูป สมุดบันทึก กล้องบันทึกภาพวีดีทัศน์ เพื่อบันทึกภาพและเก็บข้อมูลเนื้อหาการสัมภาษณ์

1.3 เตรียมผู้ช่วยผู้วิจัย ซักซ้อมการสัมภาษณ์ การบันทึกข้อมูล และการบันทึกภาพ วีดีทัศน์

2. ขั้นดำเนินการสัมภาษณ์

2.1 แนะนำตนเอง บอกจุดมุ่งหมายของการสัมภาษณ์แก่ผู้ให้สัมภาษณ์

2.2 ผู้วิจัยเริ่มการสัมภาษณ์ โดยการถามตามข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และเวลาสัมภาษณ์อาจถามคำถามใดก่อนหรือหลังตามความเหมาะสมและเหตุการณ์

3. ขั้นบันทึกการสัมภาษณ์

3.1 บันทึกผลการสัมภาษณ์ทันที

3.2 บันทึกการสัมภาษณ์ตามความเป็นจริง

3.3 บันทึกภาพและวีดีทัศน์จากการสัมภาษณ์

4. ขั้นปิดการสัมภาษณ์

4.1 สรุปประเด็นการสัมภาษณ์

4.2 กล่าวขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์ และมอบของที่ระลึก

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ความถี่และค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์เนื้อหาจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) ตามเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหา (วาโร เพ็งสวัสดิ์. 2552, หน้า 56-57) ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยตั้งเกณฑ์สำหรับการคัดเลือกเอกสารและหัวข้อที่จะทำการวิเคราะห์

2.2 ผู้วิจัยวางเค้าโครงข้อมูล โดยการทำรายชื่อคำถามหรือข้อความในเอกสารที่จะถูกนำมาวิเคราะห์แล้วแบ่งไว้เป็นประเภท (Categories) เพื่อให้การวิเคราะห์มีความสม่ำเสมอ และสามารถตัดสินได้ว่า จะดึงคำหรือข้อความใดออกจากเอกสารหรือตัวบท

2.3 ผู้วิจัยพิจารณาบริบท (Context) หรือสภาพแวดล้อมประกอบข้อมูล เอกสารที่นำมาวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยตั้งคำถามเกี่ยวกับเอกสารที่นำมาวิเคราะห์ตามหัวข้อในแบบการวิเคราะห์เนื้อหา ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ทั้งนี้เพื่อให้การวิเคราะห์เป็นไปอย่างลึกซึ้ง ผู้วิจัยทำการพิจารณาเอกสารในสภาพที่เป็นองค์ประกอบและเปรียบเทียบคุณลักษณะของเนื้อหาเข้ากับบริบทของเอกสาร โดยมีการโยงคุณลักษณะเข้ากับกรอบแนวคิด ทฤษฎีที่ผู้วิจัยเลือกมาเปรียบเทียบ เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลให้มีความกว้างขึ้น และนำไปสู่การอ้างกับข้อมูลอื่นๆ ได้

2.4 วิเคราะห์เนื้อหาตามที่ปรากฏ (Manifest content) ในเอกสาร วัดความถี่ของคำหรือข้อความในเอกสารเท่านั้น ไม่ใช่การตีความหมายของข้อความ

3. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกที่ผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์เนื้อหาแต่ละประเด็นและสรุปผลการสัมภาษณ์เพื่อกำหนดองค์ประกอบของโครงสร้าง รายละเอียดขององค์ประกอบและสร้างรูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ

สรุปผลการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ พบว่า มี 5 องค์ประกอบ สรุปได้ดังนี้

1. ด้านการวางแผน มีค่าความผันแปรเท่ากับ 1.55 ร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 17.24 ร้อยละของความแปรปรวนสะสมเท่ากับ 17.24 มีตัวบ่งชี้ จำนวน 8 ตัว ได้แก่ 1) วิสัยทัศน์ (Vision) 2) การปฏิบัติตามแผน 3) กำหนดแผนงาน/โครงการ 4) การวิเคราะห์สถานการณ์ 5) ภารกิจ/พันธกิจ (Mission) 6) การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic planning) 7) การประเมินผล 8) กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย (Objective and goal)

2. ด้านการดำเนินการมีค่าความผันแปรเท่ากับ 1.12 ร้อยละของความแปรปรวน เท่ากับ 12.48 ร้อยละของความแปรปรวนสะสมเท่ากับ 29.73 มีตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัว ได้แก่ 1) ชี้แจงการปฏิบัติงานตามแผนการบริหารจัดการ จัดทำปฏิทินปฏิบัติงานการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ 2) มีการประชุมในการกำหนดขั้นตอนวิธีทำงาน ยึดหลักการดำเนินการใช้คนให้ตรงกับงาน 3) ลงมือทำตามขั้นตอนที่กำหนด มอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบแก้ไขปัญหาอย่างชัดเจน

3. ด้านการจัดองค์การมีค่าความผันแปร เท่ากับ 1.07 ร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 11.94 ร้อยละของความแปรปรวนสะสมเท่ากับ 41.67 มีตัวบ่งชี้ จำนวน 7 ตัว ได้แก่

1) การบังคับบัญชา (Command) 2) การประสานงาน (Co-ordination) 3) การติดต่อสื่อสาร (Communication) 4) การออกแบบโครงสร้างองค์การตามหน้าที่ (Fuctional structure) 5) การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staffing) 6) การสั่งการหรืออำนวยการ (Direction) 7) การประชาสัมพันธ์ (Public relation)

4. ด้านการโน้มนำมีค่าความผันแปรเท่ากับ 1.041 ร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 11.57 ร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 53.24 ตัวบ่งชี้จำนวน 2 ตัว ได้แก่ 1) ภาวะผู้นำ (Leadership) 2) การจูงใจ (Motivation)

5. ด้านการควบคุมมีค่าความผันแปรเท่ากับ 1.03 ร้อยละของความแปรปรวนเท่ากับ 11.44 ร้อยละของความแปรปรวนสะสมเท่ากับ 64.68 มีตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัว ได้แก่ 1) กำหนดมาตรฐาน 2) วัดผลการดำเนินงาน 3) เปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับมาตรฐาน

การตรวจรูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพโดยการประชุมสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 13 คน โดยผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญลงฉันทามติรูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพประกอบด้วยด้านการวางแผน ด้านการดำเนินการ ด้านการจัดองค์การ ด้านการโน้มนำและด้านการควบคุม ผู้คุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญลงมติเห็นด้วยโดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ด้านการวางแผน ค่ายมวยต้องฝึกซ้อมนักมวยให้มีความพร้อมทั้งทางกายและจิตใจ มีความสมบูรณ์ก่อนที่จะทำการชก การกำหนดเงินรางวัลค่าตอบแทนนักมวยต้องทำหลักฐานเป็นหนังสือชื่อนักมวย หัวหน้าค่ายมวยให้ถือปฏิบัติตามระเบียบของคณะกรรมการกีฬามวย จัดทำเว็บไซต์ประชาสัมพันธ์ค่ายมวยไทยอาชีพทุกค่ายมวย จัดให้มีการแข่งขันนักมวยไทยรุ่นใหญ่ ๆ ทุกรายการ จัดแข่งขันมวยหญิงให้มาก ๆ ทุกรายการ

2. ด้านการดำเนินการ จัดที่พักที่มีความสะอาดแข็งแรงและปลอดภัย จัดอาหารที่ครบหมวดหมู่ตามหลักโภชนาการ ผู้ฝึกสอนควรมีความรู้ในด้านวิทยาศาสตร์การเคลื่อนไหว เงินรางวัลที่แบ่งให้แก่นักมวยเป็นจำนวนสุทธิต้องไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบของค่าตอบแทนรวมกันทั้งหมด นักมวยควรจะได้รับการรักษาพยาบาลทันทีที่เกิดจากการฝึกซ้อม

3. ด้านการจัดองค์การ ควรแบ่งหน้าที่กันทำตามความชำนาญของแต่ละบุคคล ส่งเสริมการปฏิบัติงานในค่ายมวยไทยอาชีพให้คล่องตัว รูปแบบการจัดโครงสร้างของค่ายมวยไทยอาชีพมีความยืดหยุ่นให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง จัดโครงสร้างเหมาะสมกับขนาดของค่ายมวยไทยอาชีพ ควรมีบุคลากรรับผิดชอบตามหน้าที่ของค่ายมวยไทยอาชีพ

4. ด้านการโน้มนำ จัดสวัสดิการด้านที่พักอาศัย อุปกรณ์เครื่องนอน สื่อสันทนาการตามความเหมาะสม จัดการประกันสุขภาพ ให้การดูแลรางวัล และค่าตอบแทนนักมวยหลังการชกเสร็จสิ้น

5. ด้านการควบคุม การควบคุมดูแลการฝึกซ้อมที่เหมาะสมและปลอดภัย การควบคุมการเล่นการพนัน การควบคุมการใช้สารเสพติด การควบคุมการล้มมวย ควบคุมให้นักมวย ผู้ฝึกสอน ปฏิบัติตามระเบียบ กฎหมาย กฎกติกาในการแข่งขัน

อภิปรายผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำผลการศึกษาวิจัยมาอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. การพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ

รูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบที่ 1 ด้านการวางแผน (Planning) ได้ค่าความผันแปรเท่ากับ 1.55 องค์ประกอบที่ 2 ด้านการดำเนินการ (Doing) ได้ค่าความผันแปรเท่ากับ 1.12 องค์ประกอบที่ 3 ด้านการจัดองค์การ (Organizing) ได้ค่าความผันแปร เท่ากับ 1.07 องค์ประกอบที่ 4 ด้านการโน้มนำ (Leading) ได้ค่าความผันแปร เท่ากับ 1.041 และองค์ประกอบที่ 5 ด้านการควบคุม (Controlling) ได้ค่าความผันแปร เท่ากับ 1.03 ร้อยละของความแปรปรวนสะสม เท่ากับ 64.68 ทั้งนี้เพราะผู้วิจัยได้ศึกษาหลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารค่ายมวยไทยอาชีพ สัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ หัวหน้าค่ายมวย ผู้ฝึกสอน นักมวย ร่างรูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ นำรูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูลมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจซึ่งไคเซอร์ (Kaiser. 1960, หน้า 32) กล่าวว่า การวิเคราะห์องค์ประกอบค่าความผันแปรต้องมีค่าไอเกนมากกว่าหรือเท่ากับ 1 จะนับเป็นองค์ประกอบได้และค่าร้อยละความแปรปรวนสะสมไม่ต่ำกว่าร้อยละ 60 บุญชม ศรีสะอาด (2547, หน้า 41-46) กล่าวถึงขั้นตอนการพัฒนารูปแบบว่ามี 2 ขั้นตอน ขั้นตอนแรกผู้วิจัยจะสร้างหรือพัฒนารูปแบบขึ้นมาก่อนเป็นรูปแบบตามสมมติฐานโดยการศึกษาค้นคว้าทฤษฎีแนวคิดรูปแบบและผลการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวข้องวิเคราะห์สภาพสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้สามารถกำหนดองค์ประกอบหรือตัวแปรภายในรูปแบบรวมทั้งลักษณะความสัมพันธ์ ขั้นที่สองการทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบคือ การนำรูปแบบที่ได้ไปทดลองใช้ในสถานการณ์จริงเพื่อทดสอบดูว่ามีความเหมาะสมและมีประสิทธิภาพตามที่มุ่งหวังไว้หรือไม่ ผู้วิจัยอาจปรับปรุงรูปแบบใหม่โดยตัดองค์ประกอบหรือตัวแปรที่มีความสำคัญน้อยออกจะทำให้ได้รูปแบบที่มีความเหมาะสมมากขึ้นและวิลเลอร์ (Willer. 1967, p. 83)กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบมีสองขั้นตอน ดังนี้ 1) การสร้างรูปแบบ (Construct) และ 2) การหาความตรง (Validity) ตัวอย่างการพัฒนารูปแบบที่สามารถทำความเข้าใจได้ง่าย เช่น รูปแบบการควบคุมวิทยานิพนธ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2533, หน้า 3–5) ซึ่งเป็นการพัฒนารูปแบบโดยมีขั้นตอน 2 ขั้นตอน คือ 1) การพัฒนารูปแบบ และ 2) การทดสอบประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบ ในส่วนของการพัฒนารูปแบบนั้นดำเนินการโดยการวิเคราะห์ลำดับในการทำวิทยานิพนธ์

หลัก การเขียนรายงานการวิจัย จุดบกพร่องที่มักพบในการทำวิทยานิพนธ์ เป็นต้น แล้วนำองค์ประกอบเหล่านั้นมาสร้างเป็นรูปแบบการควบคุมวิทยานิพนธ์ตามลำดับขั้นในการทำวิทยานิพนธ์หลังจากนั้นจะเป็นขั้นตอนที่สอง คือ การนำรูปแบบดังกล่าวไปทดสอบและประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวีรพล วิเศษศิลป์ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครูมวยไทยอาชีพ ผลการวิจัย พบว่า มาตรฐานวิชาชีพครูมวยไทยอาชีพ ประกอบด้วย มาตรฐานหลัก 5 มาตรฐาน 5 องค์ประกอบ 25 ตัวบ่งชี้ คือ องค์ประกอบที่ 1 ทักษะของครูมวยไทยอาชีพ 7 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 2 ความรู้ด้านความเป็นครู 5 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 3 คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ 6 ตัวบ่งชี้ องค์ประกอบที่ 4 ความรู้ด้านการปฏิบัติงาน 4 ตัวบ่งชี้ และองค์ประกอบที่ 5 อุปนิสัยครูมวยไทย 3 ตัวบ่งชี้ โดยองค์ประกอบสมรรถนะวิชาชีพครูมวยไทยอาชีพสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรได้มากที่สุด ร้อยละ 33.783 การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สอง พบว่า โมเดลการวัดตัวแปรแฝงทุกองค์ประกอบ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มาก (X^2=675.47, df=513, P-value = 0.000, RMSEA = 0.025, GFI = 0.93, AGFI = 0.92) และองค์ประกอบที่มีค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) สูงมากกว่าร้อยละ 50 คือ องค์ประกอบสมรรถนะวิชาชีพ (R^2=0.77) องค์ประกอบความรู้ (R^2=0.68) ตามลำดับ กำหนดค่าน้ำหนักการประเมินตามความสำคัญขององค์ประกอบและให้นำมาใช้ประเมินเพื่อการรับรองมาตรฐานในการประกอบวิชาชีพครูมวยไทยอาชีพทุก 5 ปี และสอดคล้องกับงานวิจัยของวีระ กัจฉปคีรินทร์ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการศูนย์อนุรักษ์ศิลปะมวยไทยแห่งชาติ ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการบริหารศูนย์อนุรักษ์ศิลปะมวยไทยแห่งชาติที่ได้พัฒนาโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์องค์ประกอบได้ 8 องค์ประกอบ ประกอบด้วย องค์ประกอบด้านงบประมาณและเงินสนับสนุน องค์ประกอบด้านบุคลากร องค์ประกอบด้านการสร้างภาคีเครือข่ายกิจกรรมส่งเสริมมวยไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศ องค์ประกอบด้านเครื่องมือเครื่องใช้ในสำนักงาน องค์ประกอบด้านวัสดุ อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก องค์ประกอบด้านกระบวนการบริหารจัดการ องค์ประกอบด้านองค์ประกอบด้านระบบฐานข้อมูลและการประชาสัมพันธ์ องค์ประกอบด้านด้านหลักธรรมาภิบาล ขวัญและกำลังใจ 2) การวิเคราะห์องค์ประกอบของการบริหารจัดการอนุรักษ์มวยไทยแห่งชาติ มี 46 ตัวแปร ประกอบด้วย องค์ประกอบด้านงบประมาณและเงินสนับสนุน จำนวน 7 ตัวแปร องค์ประกอบด้านเครื่องมือเครื่องใช้ในสำนักงาน จำนวน 6 ตัวแปร องค์ประกอบด้านระบบฐานข้อมูลและการประชาสัมพันธ์ จำนวน 6 ตัวแปร องค์ประกอบด้านการสร้างภาคีเครือข่ายกิจกรรมส่งเสริมมวยไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศ จำนวน 4 ตัวแปร องค์ประกอบด้านหลักธรรมาภิบาล ขวัญและกำลังใจ จำนวน 5 ตัวแปร องค์ประกอบด้านบุคลากร จำนวน 5 ตัวแปร องค์ประกอบด้านวัสดุ อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก จำนวน 6 ตัวแปร และองค์ประกอบด้านการบริหารจัดการ จำนวน

7 ตัวแปร เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า

องค์ประกอบที่ 1 ด้านการวางแผน (Planning) มีตัวบ่งชี้ จำนวน 8 ตัว ได้แก่ 1. วิสัยทัศน์ (Vision) 2. การปฏิบัติตามแผน 3. กำหนดแผนงาน/โครงการ 4. การวิเคราะห์สถานการณ์ 5. ภารกิจ/พันธกิจ (Mission) 6. การวางแผนกลยุทธ์ (Strategic planning) 7. การประเมินผล 8. กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย (Objective and goal) สอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการของปีเตอร์ ดรักเกอร์ (Peter Drucker) กล่าวว่า การวางแผนประกอบด้วยการวางแผนการบริหารโดยยึดวัตถุประสงค์ (M.B.O.) สอดคล้องกับเฮนรี่ ฟาโยล (Henry Fayol) กล่าวว่า การวางแผน มีเป้าหมายเดียวกับกิจกรรมต้องมุ่งบรรลุจุดหมายองค์การ ยังสอดคล้องกับลูเธอร์ กลูลิค (Luther Gulick) กล่าวว่า การวางแผนประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมาย การจัดทำแผนปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า และสอดคล้องกับเดรมมิ่ง (Deming) กล่าวว่าการวางแผนประกอบด้วยการระดมสมองเพื่อวางแผน และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ แฮโรลด์ คูนตซ์ (Harold Koontz) กล่าวว่า การวางแผนประกอบด้วย การกำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมายในการดำเนินงานให้ชัดเจน สามารถวัดได้จริงสอดคล้องกับงานวิจัยของเพ็ญจันทร์ สังข์แก้วและคณะ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการธุรกิจชุมชน เพื่อการพึ่งตนเองตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ประเภทธุรกิจเกษตรของเกษตรปลูกมะขามหวานเพื่อการค้า จังหวัดเพชรบูรณ์ ผลการวิจัย พบว่า เกษตรกรได้กำหนดทิศทางการพัฒนารูปแบบการจัดการองค์กร โดยกำหนดปรัชญา วิสัยทัศน์ เป้าหมาย กลยุทธ์ นโยบาย และภารกิจ แล้วได้พัฒนาโครงสร้างองค์กร คณะกรรมการและกำหนดหน้าที่ของคณะกรรมการ สอดคล้องกับงานวิจัยของจงกลบดินทร์ แสงอาสภวิริยะ (2551) ได้ทำการวิจัยเรื่องการดำเนินงานทางธุรกิจของกลุ่ม OTOP ในเขตอำเภอสันกำแพง กรณีศึกษาประเภทเครื่องใช้และเครื่องประดับตกแต่ง ผลการวิจัย พบว่า การดำเนินงานทางธุรกิจผู้ประกอบการ OTOP ส่วนใหญ่มีการวางแผนการดำเนินธุรกิจประจำปีเพียงร้อยละ 50 ของผู้ประกอบการ โดยแบ่งเป็นการวางแผนการตลาด ร้อยละ 57.1 การวางแผนการผลิตสินค้า ร้อยละ 35 ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของไพฑูรย์ กันสิงห์ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาเพื่อมวลชนในมหาวิทยาลัยผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาเพื่อมวลชนในมหาวิทยาลัยที่มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ปฏิบัติกับบริบทในมหาวิทยาลัยของรัฐประกอบด้วย การดำเนินการที่เป็นกระบวนการ คือ ด้านการวางแผน มีการกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายและวัตถุประสงค์การดำเนินงานกีฬาเพื่อมวลชนในมหาวิทยาลัยอย่างชัดเจน ในด้านโครงสร้างของรูปแบบการบริหารจัดการกีฬาเพื่อมวลชนในมหาวิทยาลัยแต่ละด้าน พบว่า มีองค์ประกอบที่เป็นกระบวนการดำเนินงาน คือ ด้านการวางแผน จำนวน 10 องค์ประกอบ

ผลการศึกษาในประเด็นนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพล เฟื่องประภัสสร์ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการบริหารจัดการของคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย

ผลการวิจัย พบว่า 1. คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เห็นด้วยอย่างยิ่งกับการบริหารจัดการ ด้านการวางแผน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.76 และนอกจากนี้ยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของนภาพร ศรีมรกต (2541) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษากระบวนการบริหารและปัญหาการบริหารจัดการกีฬาในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติของเขต 4 ผลการวิจัย พบว่า คณะกรรมการกีฬาจังหวัด คณะกรรมการสมาคมกีฬาจังหวัด ผู้จัดการทีม และผู้ฝึกสอน เห็นว่า ระดับการปฏิบัติและระดับปัญหาของกระบวนการบริหารและปัญหาการบริหารจัดการกีฬาในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติของเขต 4 โดยภาพรวม ทั้ง 6 ด้าน มีระดับการปฏิบัติในระดับมาก และมีระดับปัญหาในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กระบวนการบริหารจัดการกีฬา มี 3 ด้าน ที่มีระดับการปฏิบัติ ด้านการวางแผน อยู่ในระดับมาก

องค์ประกอบที่ 2 ด้านการดำเนินการ (Doing) มีตัวบ่งชี้ 3 ตัว ได้แก่ 1. ชี้แจงการปฏิบัติงานตามแผนการบริหารจัดการ จัดทำปฏิทินปฏิบัติงานการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพให้ผู้เกี่ยวข้องทราบ 2. มีการประชุมในการกำหนดขั้นตอนวิธีทำงาน ยึดหลักการดำเนินการใช้คนให้ตรงกับงาน และ 3. ลงมือทำตามขั้นตอนที่กำหนด มอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบแก้ไขปัญหาอย่างชัดเจน สอดคล้องกับทฤษฎีการบริหารจัดการของเดมมิ่ง (Deming) กล่าวว่า การดำเนินการคือการนำแผนที่วางไว้ไปปฏิบัติและมอบหมายงานให้ผู้รับผิดชอบแก้ไขอย่างชัดเจนว่าใครเป็นผู้รับผิดชอบ สอดคล้องกับงานวิจัยของศโรธร เร่งสมบูรณ์สุข (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัย พบว่า แนวทางการพัฒนาศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ด้านการปฏิบัติ ศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ต้องให้บริการเพื่อประโยชน์ด้านการเรียน การสอนและการวิจัยของมหาวิทยาลัย มีการให้บริการด้านการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพแก่สมาชิกของศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และประชาชนทั่วไป มีการวางแผนการปรับปรุงการปฏิบัติงาน การจัดวัสดุอุปกรณ์รวมถึงสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ และมีการปรับเปลี่ยนยุทธศาสตร์ในการปฏิบัติงานให้เหมาะสมกับยุคสมัยสอดคล้องกับงานวิจัยของภัควัฒน์ เชิดพุทธ (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการศูนย์บริการการกีฬาธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิตผลการวิจัย พบว่า ด้านการปฏิบัติอยู่ในระดับดี

ผลการศึกษาในประเด็นนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของจักรพันธ์ ชุบไธสง (2552) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาของเทศบาลในประเทศไทย ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาการดำเนินงาน ด้านกีฬาของเทศบาลโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เทศบาลนคร เทศบาลเมืองและเทศบาลตำบลมีปัญหาในการดำเนินงานด้านกีฬาทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในทุกด้าน

นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับงานวิจัยของโมรียา ก้องวัฒนา (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน 7 คน แชมป์กีฬา 7 สี ประจำปี 2554 ผลการวิจัย พบว่า การจัดการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน 7 คน แชมป์กีฬา 7 สี ประจำปี 2554 โดยที่ด้านการดำเนินการจัดการแข่งขัน ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านบุคลากร และด้านการประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับดี ความคิดเห็นต่อผลการดำเนินการแข่งขันและผลกระทบด้านสังคมและเศรษฐกิจจากการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน 7 คน แชมป์กีฬา 7 สี ประจำปี 2554 ของผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน เจ้าหน้าที่ทีม และผู้ชม อยู่ในระดับดี โดยที่ด้านผลการดำเนินการจัดการแข่งขัน ด้านผลกระทบด้านสังคมและด้านผลกระทบด้านเศรษฐกิจ อยู่ในระดับดียังสอดคล้องกับงานวิจัยของ วรัทยา วโรทัย (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 ผลการวิจัย พบว่า 1. คณะกรรมการดำเนินการจัดการแข่งขัน 15 ฝ่าย และคณะกรรมการจัดการแข่งขัน 26 ชนิดกีฬา มีความเห็นว่า สภาพการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 ทุกด้านโดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า สภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก

องค์ประกอบที่ 3 ด้านการจัดองค์การ (Organizing) ตัวบ่งชี้ จำนวน 7 ตัว ได้แก่ 1. การบังคับบัญชา (Command) 2. การประสานงาน (Co-ordination) 3. การติดต่อสื่อสาร (Communication) 4. การออกแบบโครงสร้างองค์การตามหน้าที่ (Fuctional structure) 5. การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staffing) 6. การสั่งการหรืออำนวยการ (Direction) และ 7. การประชาสัมพันธ์ (Public relation) สอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการของปีเตอร์ ดรักเกอร์ (Peter Drucker) กล่าวว่า การจัดการองค์การ คือ การจัดสรรคนเข้าทำงานในตำแหน่งต่าง ๆ สอดคล้องกับเฮนรี่ ฟาโยล (Henry Fayol) กล่าวว่า การจัดการองค์การ คือ การแบ่งงานกันทำตามหน้าที่ตามความถนัดหรือความชำนาญ อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ การมีผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว สายการบังคับบัญชา การสั่งการผู้ปฏิบัติรับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาเพียงคนเดียว การประสานงานให้มีการแก้ไขอย่างต่อเนื่อง หลักการสายบังคับบัญชาจากบนลงล่าง หลักการเสมอภาค สอดคล้องกับลูเธอร์ กลูลิก (Luther Gulick) กล่าวว่า การจัดการองค์การ คือ กำหนดอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน การบังคับบัญชา (Command) การประสานงาน (Co-ordination) การติดต่อสื่อสาร (Communication) การออกแบบโครงสร้างองค์การตามหน้าที่ (Fuctional structure) การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staffing) การสั่งการหรืออำนวยการ (Direction) ยังสอดคล้องกับแฮโรลด์ คูนตซ์ (Harold Koont) กล่าวว่าการจัดการองค์การ คือ มีการจัดคนเข้าทำงาน การอำนวยการสอดคล้องกับงานวิจัยของมณิภัทร งามเกิดเกียรติ (2550) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การใช้หลักธรรมะในการประชาสัมพันธ์ภายในเพื่อการบริหารจัดการองค์การธุรกิจ ผลการวิจัยส่วนแรกพบว่า แนวทางการประชาสัมพันธ์ภายในเพื่อนำหลักธรรมะมาใช้ในการบริหารจัดการองค์การ

ธุรกิจ มีการใช้กลยุทธ์ 5 ประการ คือ การสร้างช่องทางการสื่อสารทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ และมีขั้นตอนการประชาสัมพันธ์ภายในด้านธรรมะ ตั้งแต่การศึกษาข้อมูล การวางแผนการสื่อสาร และการประเมินผล ผลการวิจัยส่วนที่สอง พบว่า พนักงานมีการรับรู้ข่าวสารด้านธรรมะจากผู้บังคับบัญชามากที่สุด พนักงานมีทัศนคติที่ดีต่อการประชาสัมพันธ์ด้านธรรมะ โดยส่วนใหญ่มีความเชื่อในเรื่องบาปบุญ คุณโทษ การรับรู้ข่าวสารด้านธรรมะไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อการประชาสัมพันธ์ ด้านธรรมะของพนักงาน ทัศนคติต่อการประชาสัมพันธ์ด้านธรรมะมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการปฏิบัติตาม หลักธรรมะของพนักงานสอดคล้องกับงานวิจัยของธนะสิทธิ์ ราชสิงห์ (2549) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการบริหารศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัย พบว่า 1. การบริหารศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีการใช้ทรัพยากรการบริหารอยู่ในระดับดี ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านการเงินและงบประมาณ ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก และด้านการจัดการ มีกระบวนการในการดำเนินการควบคุมภายในอยู่ในระดับดี ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมของการควบคุม ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านกิจกรรมการควบคุม ด้านข้อมูลและการสื่อสารในองค์กร และด้านการติดตามและประเมินผล 2. ผลการดำเนินการในการรับบริการของผู้ที่เข้ามาใช้บริการศูนย์กีฬา ในด้านส่วนประสมทางการตลาดอยู่ในระดับดี ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านสถานที่ให้บริการ และด้านการส่งเสริมการตลาด

ผลการศึกษาในประเด็นนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐพล เฟื่องประภัสสร์ (2553) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการบริหารจัดการของคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า 1. คณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยเห็นด้วยอย่างยิ่งกับการบริหารจัดการ ด้านบุคลากร และเห็นด้วยกับการบริหารจัดการด้านสถานที่ ด้านการรายงาน ด้านการจัดการ ด้านการวางแผน ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการจัดการองค์กร ด้านการประสานงาน ด้านการจัดหาบุคลากร แต่ไม่เห็นด้วยกับการบริหารจัดการด้านงบประมาณ 2. คณะอนุกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ในคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เห็นด้วยกับการบริหารจัดการในทุกด้านคือ ด้านการประสานงาน ด้านการบริหารบุคลากร ด้านสถานที่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการ ด้านการอำนวยความสะดวก และด้านงบประมาณ 3. นิสิตนักศึกษาและบุคลากรต่าง ๆ ที่เข้าร่วมกิจกรรมกีฬาของ ก.ก.ม.ท. เห็นด้วยว่าการบริหารงานของ ก.ก.ม.ท. มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีและสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของวรัทยา วโรทัย (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37 ผลการวิจัยทุกด้านโดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาในรายข้อพบว่า สภาพการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก คือ ด้านการจัดการองค์กร ระดับดี คือ ด้านการอำนวยการ ด้านการประสานงาน ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวก ระดับปานกลาง คือ ด้านการจัดหาบุคลากร

องค์ประกอบที่ 4 ด้านการโน้มนำตัวบ่งชี้ จำนวน 2 ตัว ได้แก่ภาวะผู้นำ (Leadership) และการจูงใจ (Motivation) สอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการของปีเตอร์ ดรักเกอร์ (Peter Drucker) กล่าวว่า การโน้มนำประกอบด้วย การจูงใจให้ทุกฝ่ายทำงานร่วมกันอย่างเต็มใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ สอดคล้องกับงานวิจัยของพิทยา บุญรุ่ง (2554) ได้ทำการวิจัย เรื่อง ความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารทรัพยากรมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้ ผลการวิจัย พบว่า ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยจูงใจด้านงานบุคลากร ประกอบด้วย ลักษณะของงาน ความสำเร็จของงาน และการยอมรับนับถือ ความก้าวหน้าในงาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สภาพการทำงาน ค่าตอบแทน ความมั่นคงในงาน และความเป็นอยู่ส่วนตัว โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านการบรรจุแต่งตั้ง ด้านการสร้างขวัญกำลังใจ และด้านการฝึกอบรมและพัฒนา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของโมรียา ก้องวัฒนา (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การจัดการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน 7 คน แชมป์กีฬา 7 สี ประจำปี 2554 ผลการวิจัย พบว่า ด้านการชี้นำมีความคิดเห็นอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับงานวิจัยของรังสรรค์ ผูกพันธุ์ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ผลการวิจัย สภาพปัญหาและความต้องการของการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย ด้านสวัสดิการแก่นักกีฬาอาชีพยังไม่เพียงพอจึงต้องการมีกองทุนส่งเสริมกีฬาอาชีพ สอดคล้องกับงานวิจัยของวชิระ สุขเจริญ (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการจัดการศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติมวกเหล็ก ผลการวิจัย พบว่า ด้านการนำมีระดับความคิดเห็นโดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับดี และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนภาพร ศรีมรกต (2541) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษากระบวนการบริหารและปัญหาการบริหารจัดการกีฬาในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติของเขต 4 ผลการวิจัยพบว่า สวัสดิการขวัญและกำลังใจ ด้านอุปกรณ์ สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการประเมินผล และรายงานผล พบว่า มีระดับการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

องค์ประกอบที่ 5 ด้านการควบคุม (controlling) ตัวบ่งชี้ จำนวน 3 ตัว ได้แก่ 1. กำหนดมาตรฐาน 2. วัดผลการดำเนินงาน และ 3. เปรียบเทียบผลการดำเนินงานกับมาตรฐาน สอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหารจัดการของปีเตอร์ ดรักเกอร์ (Peter Drucker) กล่าวว่า การควบคุมประกอบด้วย การตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับเฮนรี่ ฟาโยล (Henry Fayol) กล่าวว่าการควบคุม ประกอบด้วย การตรวจสอบการดำเนินการขององค์การ หลักความเป็นระเบียบแบบแผน ควบคุมให้พนักงานปฏิบัติงานตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ตรวจสอบให้ผลการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ควบคุมโดยการรายงานผลการปฏิบัติงานให้แก่ผู้บริหารและสมาชิกในหน่วยงานได้ทราบความเคลื่อนไหวของการดำเนินงานว่าก้าวหน้าไปเพียงใด มีการควบคุมและตรวจสอบด้านการเงินและสอดคล้องกับเอ็ดเวิร์ด เดมมิ่ง (Deming) กล่าวว่า

การควบคุม ประกอบด้วย การตรวจสอบ เมื่อปฏิบัติไประยะหนึ่งต้องมีการตรวจสอบว่ามีปัญหาหรืออุปสรรคอะไรแล้วแก้ไขเสีย การนำแผนที่แก้ไขแล้วไปปฏิบัติใหม่สอดคล้องกับแฮโรลด์ คูนตซ์ (Harold Koontz) กล่าวว่า การควบคุม ประกอบด้วย ควบคุมการทำงาน ประชุมกลุ่มย่อยเพื่อติดตามผลการแก้ไขสอดคล้องกับงานวิจัยของจุรีมาศ แก้วมณีชัย (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การดำเนินการตามมาตรฐานการจัดการทางการเงินในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอนาแก จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า ระดับการดำเนินการตามมาตรฐานการจัดการทางการเงินในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าครู เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า แตกต่างกัน จำนวน 4 ด้าน คือ ด้านการตรวจสอบภายใน ด้านการบริหารทางการเงินและการควบคุมงบประมาณ ด้านการคำนวณต้นทุนผลผลิต ด้านการวางแผนงบประมาณและด้านการบริหารสินทรัพย์ และด้านที่ไม่แตกต่างกัน จำนวน 2 ด้าน คือ ด้านการรายงานทางการเงิน และการจัดการทางการเงินในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลการศึกษาในประเด็นนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของบัณฑิต กอบการ (2552) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผลการวิจัย พบว่า สภาพการบริหารจัดการศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในด้านทรัพยากรการบริหารโดยรวมอยู่ในระดับดี ด้านบริหารการเงินและงบประมาณอยู่ในระดับพอใช้ และกระบวนการบริหาร 7 ประการโดยรวมและทุกด้านอยู่ในระดับดี ยกเว้นด้านการรายงานผล อยู่ในระดับพอใช้ สภาพวงจรบริหารจากการสัมภาษณ์ ด้านการปฏิบัติมีการให้บริการการเช่าสนามกีฬา ด้านการตรวจสอบ มีระบบการตรวจสอบขั้นตอนการดูแลปฏิบัติงาน และรายงานผลความคืบหน้า มีการนำผลการประเมินมาพัฒนาแผนเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความผิดพลาดสอดคล้องกับงานวิจัยของวชิระ สุขเจริญ (2554) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาการจัดการศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติมวกเหล็ก ผลการวิจัย พบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหาร และผู้ปฏิบัติงานศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติมวกเหล็กในเรื่องทรัพยากรในการจัดการ และเรื่องกระบวนการในการจัดการศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติมวกเหล็ก พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับดี และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทรัพยากรในการจัดการศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติมวกเหล็ก ประกอบด้วย ด้านการเงินงบประมาณ ด้านการจัดการ พบว่า มีระดับความคิดเห็น โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับดี กระบวนการในการจัดการศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติมวกเหล็ก ประกอบด้วย ด้านการควบคุม มีระดับความคิดเห็น โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับดี นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเจษฎา ชนะพินิจวงศ์ (2555) ได้ทำการศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดการสมาคมกีฬาวู้ดบอลแห่งประเทศไทย ผลการวิจัย พบว่า สภาพปัญหาของการจัดการสมาคมกีฬาวู้ดบอลแห่งประเทศไทยในด้านทรัพยากรการบริหาร ด้านการจัดการสมาคมฯ ควรมีการประเมินผลการดำเนินงาน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาปรับปรุงการดำเนินงานต่อไป

2. การตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพที่พัฒนาขึ้น

ในการตรวจสอบความเที่ยงของรูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพซึ่งประกอบด้วยการวางแผน การดำเนินการ การจัดองค์กร การโน้มนำ และการควบคุม ได้นำเสนอผู้เชี่ยวชาญลงฉันทามติ ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยร้อยละ 100 ซึ่งอุทุมพร จามรมาน (2541, หน้า 63) กล่าวว่า การตรวจสอบรูปแบบควรตรวจสอบคุณลักษณะ 2 อย่าง คือ 1) การตรวจสอบความมากน้อยของความสัมพันธ์ความเกี่ยวข้องระหว่างตัวแปร 2) การประมาณค่าพารามิเตอร์ของความสัมพันธ์ดังกล่าว โดยสามารถประมาณค่าข้ามกาลเวลากลุ่มตัวอย่างหรือสถานที่ (Across time, Samples sites) หรืออ้างอิงจากกลุ่มตัวอย่างไปหาประชากร โดยผลการตรวจสอบนำไปสู่คำตอบได้ 2 ข้อ คือ การสร้างรูปแบบและการปรับปรุงหรือพัฒนารูปแบบเดิม และไอสเนอร์ (Eisner. 1976, p. 89) กล่าวว่า การตรวจสอบรูปแบบในบางเรื่องที่ต้องการความละเอียดอ่อนมากกว่าการวิจัยเชิงปริมาณคือ การประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีความเชื่อว่าการรับรู้ที่เท่ากันนั้นเป็นคุณสมบัติพื้นฐานของผู้รู้ และได้เสนอแนวคิดการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิไว้ ดังนี้ 1) การประเมินโดยแนวทางนี้มิได้เน้นผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ตามรูปแบบการประเมินแบบอิงเป้าหมาย (Goal-based model) การตอบสนองความต้องการของผู้เกี่ยวข้องตามรูปแบบการประเมินแบบสนองตอบ (Responsive model) หรือกระบวนการตัดสินใจ (Decision making model) อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่การประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิจะเป็นการวิเคราะห์วิจารณ์อย่างลึกซึ้งเฉพาะในประเด็นที่นำมาพิจารณา ซึ่งไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอไป แต่อาจจะผสมผสานปัจจัยในการพิจารณาต่างๆ เข้าด้วยกันตามวิจารณญาณของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ได้ข้อสรุปเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพ หรือความเหมาะสมในเรื่องที่จะประเมิน และยังกล่าวอีกว่า รูปแบบที่ใช้ตัวบุคคลคือ ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นเครื่องมือในการประเมินโดยให้ความเชื่อถือว่าผู้ทรงคุณวุฒินั้นมีความเที่ยงธรรมและดุลยพินิจที่ดี ทั้งนี้มาตรฐานและเกณฑ์พิจารณาต่าง ๆ นั้น จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์และความเชี่ยวชาญของผู้ทรงคุณวุฒินั่นเอง สอดคล้องกับงานวิจัยของสรวิชญ์ จูมเกษ (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเตรียมความพร้อมนักมวยไทยอาชีพก่อนการแข่งขันไม่น้อยกว่า 21 วัน ผลการวิจัย พบว่า 1) รูปแบบการเตรียมความพร้อมนักมวยไทยอาชีพ ก่อนการแข่งขันไม่น้อยกว่า 21 วัน ประกอบด้วยองค์ประกอบจำเป็น 5 ประการ ได้แก่ (1) การตรวจประเมินสภาพร่างกาย (2) การรักษาและฟื้นฟูสภาพร่างกายและจิตใจ (3) การสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายและสมรรถภาพทางจิต (4) การจัดโภชนาการ (5) การตรวจประเมินสภาพร่างกาย การศึกษาชั้นเชิงของคู่ต่อสู้ และการเพิ่มเติมเทคนิคไม้ตาย 2) ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการเตรียมความพร้อมนักมวยไทยอาชีพก่อนการแข่งขันไม่น้อยกว่า 21 วัน โดยการประชุมสนทนากลุ่มและให้ผู้เชี่ยวชาญลงฉันทามติประการที่ 1 การตรวจประเมินสภาพร่างกายของนักมวยหลังการแข่งขันมีความจำเป็น และมี

ประโยชน์มาก ถ้าค่ายมวยไม่ปฏิบัติตามถือว่ากระทำความผิดตาม พ.ร.บ.มวย พ.ศ. 2542 ประการที่ 2 ที่ 3 และที่ 4 ควรนำหลักวิทยาศาสตร์การกีฬา มาจัดโปรแกรมการฟื้นฟูสภาพร่างกาย โปรแกรมการฝึกซ้อมและการจัดการโภชนาการให้เหมาะสมกับนักมวยแต่ละคนไป ประการที่ 5 ผู้ฝึกสอนต้องวัดทักษะและทดสอบสมรรถภาพทางกาย เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักมวย ส่วนด้านจิตใจผู้ฝึกสอนต้องให้กำลังใจ โดยการพูดคุย หรือให้รางวัลตามความเหมาะสม และให้การดูแลนักมวยอย่างใกล้ชิด ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยร้อยละ 100

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์เชิงนโยบาย

1.1 ให้สำนักงานคณะกรรมการกีฬามวยนำไปใช้พัฒนาค่ายมวยไทยอาชีพให้มีมาตรฐานสูงขึ้น

1.2 วิทยาลัยมวยไทยและการแพทย์แผนไทยนำไปพัฒนาการการเรียนการสอนต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่เอื้อและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ

2.2 ควรมีการพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างของปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ

2.3 ควรมีการวิจัยและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ

2.4 ควรมีการศึกษาข้อเสนอเชิงนโยบายเพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ

2.5 ควรมีการศึกษาวิจัยอนาคตภาพของการบริหารจัดการค่ายมวยไทยอาชีพ

เอกสารอ้างอิง

จักรพันธ์ ชุบไธสง. (2552). **การศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานด้านกีฬาของเทศบาลในประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุรีมาศ แก้วมณีชัย. (2554). **การดำเนินการตามมาตรฐานการจัดการทางการเงินในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยนครพนม.

ณัฐพล เฟื่องประภัสสร์. (2553). **การศึกษาการบริหารจัดการของคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธนะสิทธิ์ ราชสิงห์. (2549).**การศึกษาการบริหารศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.** วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธิติ จันทร์ศิรินทร. (2555). **แนวทางการพัฒนาการจัดการโครงการพัฒนากีฬาชาติ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นภาพร ศรีมรกต. (2541). **การศึกษากระบวนการบริหารและปัญหาการบริหารจัดการกีฬาในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งชาติของเขต 4.** วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

บัญฑิต กอบการ. (2552). **การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการศูนย์กีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุญชม ศรีสะอาด. (2547). **วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย**.พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.

พิทยา บุญรุ่ง. (2554). **ความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารทรัพยากรมนุษย์**. มหาวิทยาลัยราชภัฏเขตภูมิศาสตร์ภาคใต้.

เพ็ญจันทร์ สังข์แก้ว และคณะ. (2551). **การพัฒนารูปแบบการจัดการธุรกิจชุมชนเพื่อการพึ่งตนเองตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง**. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

ไพฑูรย์ กันสิงห์. (2552). **รูปแบบการบริหารจัดการกีฬาเพื่อมวลชนในมหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, มหาวิทยาลัยบูรพา.

ภัควัฒน์ เชิดพุทธ. (2552). **การศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารจัดการศูนย์บริการการกีฬาธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต.** วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การกีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มณิภัทร งามเกิดเกียรติ. (2550).**การใช้หลักธรรมะในการประชาสัมพันธ์ภายในเพื่อการบริหารจัดการองค์การธุรกิจ**. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โมรียา ก้องวัฒนา. (2554). **การจัดการแข่งขันฟุตบอลนักเรียน 7 คน แชมป์กีฬา 7 สี ประจำปี 2554**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รังสรรค์ ผูกพันธุ์. (2555). **แนวทางการพัฒนาการจัดการกีฬาโบว์ลิ่งอาชีพของสมาคมโบว์ลิ่งแห่งประเทศไทย**.วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วชิระ สุขเจริญ. (2554). **การศึกษาการจัดการศูนย์ฝึกกีฬาแห่งชาติมวกเหล็ก**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วรัทยา วโรทัย. (2552). **การศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 37** . วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วีรพล วิเศษศิลป์. (2557). **การพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครูมวยไทยอาชีพ.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามวยไทยศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

วีระ กัจฉปศีรินทร์. (2557). **รูปแบบการบริหารจัดการศูนย์อนุรักษ์ศิลปะมวยไทยแห่งชาติ.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามวยไทยศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

ศโรธร เร่งสมบูรณ์สุข. (2555). **แนวทางการพัฒนาการจัดการศูนย์กีฬาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย**. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการกีฬา ฝ่ายกีฬาอาชีพและกีฬามวย. (2553). **คู่มือการบริหารค่ายมวยไทยอาชีพ**. เอกสารอัดสำเนา. การกีฬาแห่งประเทศไทย กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา.

สรวิชญ์ จูมเกษ. (2557). **การพัฒนารูปแบบการเตรียมความพร้อมนักมวยไทยอาชีพ.** วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชามวยไทยศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

อุทุมพร จามรมาน. (2541). โมเดล. **วารสารวิชาการ** (1-2 มีนาคม), 22-26.

Demming, W.E. (1986). **Total Qualiy Management**. Massachusetts: Harvard.

Drucker, P.F. (1954). **The Practice of Management.** University of Michigan Harper.

Drucker, P.F. (1999) **Management challenges for the 21st century**. New York: Harper Collins.

Eisner, E. (1976). Education Connoisseurship and Criticism: Their Form and Functions in Educational Evaluation. **Journal of Aesthetic Education.**192-193.

Gulick, Luther, and Lyndall Urwick. (1937). **The Scienceof Administration**. Columbia University.

Koontz, Harold & Cyrill O'Donnell.(1972). **Principle of Management: An Analysis of Managerial Functions**. New York: Mc.Graw-hill Books Co.

Koontz, Harold, Cyril, O. Donnel and Heinz Weihrich. (1984) **Management**. Aucklamd: Mc.Graw-Hill International Book Co.

Willer.D. (1967). **Scientific Sociology: Theory and Method.** New Jersey: Prentice-Hall.